He (Dovid) got up

and he went

and Yehonatan

came to the city.

and Tiple

and Yehonatan

בּ וַיָּבָא דְוִד נֹבֶה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נְבָה נִבְה נִבְּה נִייְה נְבְּה נִבְּה נִבְּיה נְבְּה נִבְּיה נְבְּה נִבְּיה נְבְיה נְבְּה נִבְּיה נְבְיה נְבְּה נִבְּיה נְבְּה נִבְּיה נְבְּיה נְבְּה נִבְּיה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּיה נְבְּה נְבְיה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְיה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּה נְבְּיה נְבְּה נְבְיּב נְבְיּבְי נְבְיּבְיּבְיּים נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּבְיּבְיּב נְבְיּבְיּבְיּבְיּב נְבְּיִב נְבְיּבְיּבְיּבְיּב נְבְּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּבְיּב נְבְיּב בְּבְּה נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב בְּבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיּב נְבְיב בְּבְּיב בְּבְיב נְבְיב בְּבְיּב נְבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְּיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּב בְּיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְּבְיבְם נְבְיבְּב בְּבְיבְם בְּבְיבְם בְּבְּבְיבְּב בְּבְיבְם בְּבְבּיב בְּבְיבְּבְיבְם

Dovid said י וַיּאמֶר דָּוֹד to Achimelech the priest, לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן "The king commanded me something הַמֶּלֶךְ צִּנְנִי דְבֶר and he said to me "No man should know anything מְאָנְמָה about the matter מְאָנִיהָה לוֹבְדָבֶר שֵׁלְהַדְּ לוֹב מוֹב שִׁלְהַדְּ משר־אָנֹכִי שֵׁלְהַדְּ and that which I have commanded you.'

to a certain unnamed place. אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמוֹנְי:

וָאָת־הַנִּעָרִים

יוֹדַעִתִי

And the lads

I troubled (to go)

And now,
"What do you have
מַה־בֵּשׁ
in your possession?
קֿתַת־רֶּרְךָּ
Five loaves of bread?

Give (them) in my hand מְּנְהַ בְּיָדֵי or whatever (other food) you have." אָוֹ הַנִּמְצֵא:

The priest answered Dovid

חי וַיַּצַן הַכּהָן אֶת־דָּוִד and he said,

"There is no plain (i.e. not holy) bread

in my possession,

שִּל־תַּחַת יִדִי

but only holy bread there is

(and only) if the lads have

watched themselves (and not become tamei)

only from (being with) a woman." : אַך מֵאשֶׁה:

Dovid answered the priest י וַיַּעַן ֶּ דְּוֹד אֶת־הַכּהֵן and he said to him, בי אִם־אִשֶּה עַצֶּרָה־לְנוּ (מֹר אֹם־אִשֶּׁה עַצֶּרָה־לְנוּ (מֹר אֹם־אִשֶּׁה עַצֶּרָה־לְנוּ

withheld from us

like yesterday and the day before yesterday,

בִּתְמָוֹל שִׁלְשֵׁם

when I have left

בִצאתִֿי

and the vessels (i.e. clothing) נֵיְהְיָנִ כְּלֵי־הַנְּעָרִים לֻּדֶּשׁ of the lads were holy,

and even though we travelled "plain" וְהוֹא בֶּבֶרְ חֹל (i.e. without planning on needing to be pure, still we purified ourselves),

and certainly today that it (i.e. the bread) will become holy in a vessel (we shall be careful not to become *tamei*)."

וְאֵּׁף כִּי הַיְוֹם יִקְתַשׁ בַּכֶּלִי:

The priest gave him holy (bread) נֵיּתֶּן־לְוֹ הַכֹּהֵן לֵּהֶם הַפְּנִים but the (holy) showbread בִּי־אָם־לֶּהֶם הַפְּנִים which was removed מִלְּבְּנִים לֹח from before Hashem לַשׁוּם לֵהֶם הֹם לֹח to place hot (i.e. new and fresh) bread

on the day it was taken (off).

בְיִוֹם הִלְּקְחְוֹ:

And there was a man

from the servants of Shaul

on that day

closed in before Hashem

n ți de rii de riii

and his name was

Doeg the Edomite דֹאֵנ הָאַרֹמֵי

the chief shepherd אַבִּיר הֶרֹעֶים

that was for Shaul. אַשֶּׁר לְשָׁאְוּל:

Dovid said to Achimelech, מַנְיָאמֶר דָּוִר לַאְצְחִימֶּלֶך

"Is there not here

under your hand קֿחַת־יֶּוְדָהָ

a spear or a sword? הֲנֵית אוֹ־חֲנֶי

For also my sword
and also my weapons
I have not taken in my hands
for the matter of the king was
urgent."

בָּי נִם-חַרְבָּי וְנֵם-כֵּלִי לְאַ-לָלֵקְחְתִּי בְיָדִי בָּי-הָיָה דְבַר-הַמֶּלֶךְ נָחְוּץ:

The priest said,

"The sword of Golyat the Plishti
that you have hit
in the valley of Eilah
behold it is
wrapped in a garment
behind the *ephod*.

If it you would take for yourself —
(then) take,

י וַנְּאמֶר הַכּהֵן הֶרֶב ּנְלְיָת הַפְּלִשְּׁאִׁי אֲשֶׁר-הִכִּיתִ הְנֵה-הִיא לְּימָה בַשִּׁמְלְה אָחֲרֵי הָאֵפּוֹד אָחֲרֵי הָאֵפּוֹד אָחַרִי הָאֵפּוֹד לְּח

שְׁמוּאֵל א' פֵּרֶק כ"א

for there is no other	בָּי אֵין אַחֶרֶת
except for this."	וְוּלֶתָה בָּוֶתָה
Dovid said,	ַבָּאר דָּגֶר
"There is nothing like it,	אָין כָּמִוֹהָ
give it to me."	הְגָנָה לִי:

Dovid got up מְלֶרֶם דָּוֹּר and he fled on that day וֹיבְרֶח בִּיוֹם־הַהוּא from before Shaul and he came to Achish נִיָּבֵא אֶל־אָכִישׁ the king of Gat.

The servants of Achish said יב וַיּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ to him, "Is this not Dovid בְּלִוֹא־זֶה דְוָד the king of the land?

מֶלֶּךְ הָאָרֶץ

Is it not about this one

הַלִּוֹא לַוָּה

they respond (i.e. sing to) when dancing יְעֵנָוּ בַמְּחֹלוֹת

saying,

לאמר

'Shaul hit his thousands

הַבָּה שָׁאוּל בַאֵלָפָּיו [בַאֵלָפָּׁו]

and Dovid his tens of

וְדָוֶד בְּרַבְבֹתָיו [בְּרַבְבֹתָו]:

thousands?""

Dovid placed

יג וַיָּשֶׂם דְּוֶד

these words

אֶת־הַדְּבָרֵים הָאֵלֶה

into his heart

בּלבָבִוֹ

and he was very afraid

וַיִּרֶא מָאֹר

because of Achish the king of Gat.

מִפָּנֵי אָכִישׁ מֶלֶךְ־נַּת:

He changed his reasoning

יר וַיְשַׁנְּוֹ אֶת־שַעְמוֹ

in their eyes

בִּצִינֵיהֵם

and he acted insane in their hands, and he made markings on the doors of the gates and his spit came down to his beard.

אָל-זְקָנְוֹ: נִיְתָרוֹ [נִיְתָוֹ] עַל-דַּלְתַוֹת הַשֵּׁעַר נִיִּנְרֵד רִירָוֹ אֵל-זְקָנְוֹ:

Achish said to his servants,

"Behold you see
a person who is being crazy!

Why do you bring him
to me?

מּוֹ וַיּאמֶר אָכִישׁ אֶל־עֲבְדְיוּ הַנָּתְ תִּרְאוּ אַיִשׁ מִשְׁתַּנִּׁעַ מִּלְיִנִ מִּלָי:

Do I lack crazy people that you have brought this one to be crazy around me?

מז חֲסֵר מְשֶׁנְּעִים אָׁנִי כִּי־הֲבֵאתֵם אֶת־זֶּה לְהִשְׁתַּנֵּעַ עָלְי

שְׁמוּאֵל א' פֶּרֶק כ"א

Shall this one come to my house?" בְּיתִי: